

Добрица Ћосић
Генерал Михајло Рашић:

Питомци! Овде у строју сте сви: питомци, писари, коњушари, кувари и ми – командири и професори ваши. Данас смо закључали нашу Академију а отворићемо је опет када, уз божју помоћ, победимо. Отаџбину можемо да одбранимо само ако је сви бранимо. У одбрани слободе за све људе и жене постоје дужности. И за сву децу има посла у кући и на пољима. Рат је најтежи и најгори посао на земљи, а мора се.

Питомци! Овај рат у који нас је Врховна команда позвала – ми га нисмо желели. Уморни смо од рата са Турском и са Бугарском. Ране нам још нису зарасле; мајке сестре и удове погинулих војника још нису скинуле црне мараме. Истрошили смо државу, испразнили војне магацине и истањили домаћинства ослобађајући Стару Србију и Косово. Победили смо Турску царевину, сада нам рат објављује веће сила, Аустроугарска царевина а за њом ће и Немачка. Рат хоће освајачи, пљачкаши и убице. А ми то нисмо. Ми не ратујемо да освојимо туђе, ми ратујемо да одбранимо своје. Свој дом, своје поље, своје воћњаке, нашу лепу Србију.

Ви сте учили у Академији како да учите своје војнике. Али ваши професори нису стигли све да вас науче. Знање за рат се учи у рату, децо. Ја сам убеђен да ћете ви ту најтежу науку победом да завршите.

Децо! Ви идете да се борите против непријатеља који има много већу војску и јаче оружје. Али, ми имамо више јунака и веће срце. И ту швапску силу морамо да победимо јер ми можемо више него што можемо и смемо оно што Швабе не смеју. Ми смо мали народ коме је слобода живот. Ми смо људи, велики народ, зато што нам је част имовина.

Људи! Када станете на чело своје чете будите браћа и очеви својих војника. Чувајте их као децу своју, поштујте их као родитеље своје. Издајте им само оне наредбе које можете и ви да извршите.

Српски официри! Побеђеног непријатеља не понижавајте, не чините му зло. Чувајте свој образ.

Питомци! Напред у ваше команде. Напред у победу!

Од тада, Војна академија у свом грбу има утиснут слоган: „Част је наша имовина.“